

ÉN, A RENDŐRNŐ

Kedves Olvasók, emlékeznek a filmekben ábrázolt „rendes” családok tükörként is funkcionáló konyhapultjaira, amelyeken nincs egyetlen koszos kávésbögre, nincs félig megrágott alma vagy táskában érlelt tízórai sem? És a nappalokra? Ahol a vízszintes bútorfelületek por- és tárgymentesek, maximum design vagy dramaturgiai céllal van rajtuk lezseren elhelyezve pár festői darab vagy fotó? A makulátlan foltmentes szőnyegen sem építőkocka, sem harapófogó vagy ásványvizes flakon, és nem tekereg hosszabbító sem, mert valaki tegnap éjjel ott használta a laptopját?

Szöveg - Szám Kati / **NŐI SZAKASZ** / Illusztráció - Szűcs Édua

- ◆ Nemrég egy konferencián egy tisztítószereket gyártó cég képviselője előadásában rosszállóan jegyezte meg, hogy Magyarországon a háztartások többségében csak hetente egyszer takarítják a fürdőszobát. Anyai és háziasszonyi öntudatomat már épp kezdte volna megtépázni a hír, de megnyugvásomra a többi résztvevő sem hördült föl erre (nyilván mindannyian a lesújtóan nagy „heti takarító” százalékba tartoztunk). Persze, engem is lenyűgöz, amikor a film másnapos hősnője karjaival átöleli a vécécészt és behajítja fejét a csillogó fajanszba, mert azért ilyen bizalommal én takarítás után sem lennék az említett objektum iránt. Pedig a mi fürdőszobánk is egészen hasonló a takarítást követően. Addig, amíg valaki bele nem önti a vécébe a zöld festéket, meg nem mossa a kezét autószerelés vagy kertészkedés után. Amíg ki nem kerülnek az aznapi csatok, hajgumik, fülbevalók, szempillaspirálok és körömrészelők a polcra vagy a mosdó szélére, és amíg a szennyestartó el tudja rejteni tartalmát – vagyis úgy háromnegyed óráig. Alapvetően nem vagyok rendetlen – bár tény, hogy néha nyomtalanul eltűnnek bizonyos ruhadarabok a szennyes-vasaló-szekrény háromszögben – és nem vagyok rendmániás sem, bár ezt gyerekeim lehet, hogy cáfolnák. Szerintük ugyanis vannak olyan érthetetlen fixációim, mint a szőnyegtisztítás, az ablakpucolás, a szemétkosár kimosása vagy az ágyneművasalás. Tény, hogy nálunk csak hetente egyszer van takarítás, legalábbis olyan igazi, amikor jól lehet vitatkozni, hogy ki az, aki ezúttal törölget, ki porszívózik, és ki nem csinál már megint semmit. (Ez az előjáték ugyan jelentősen növeli a takarítás idejét és csökkenti a hatékonyságát, de megvan az az előnye, hogy gyermekeim mesterien elsajátítják az érvelés és az érdekvédelem hatékony stratégiáit.) A hétfői takarítások közti időben pedig mindenki intézi a sürgősebb, fontosabb és kellemesebb ügyeit. Kivéve engem, aki „nem tudok két percig nyugton maradni”, mert egyszerűen „alkatomnál fogva képtelen vagyok kikapcsolni”. Azaz szeretek tévénézés közben vasalni, gombot varrni, teregetni, zoknit párosítani, telefonálás közben szennyest válogatni, tízórait csinálni, kipakolni a mosogatógépből, és ha átmegyek a szobán, általában van a kezemben egy menet közben felkapott pulcsi, pohár, kulcs, csokipapír.

Vagy épp tévénézésben elmerült családtagjaim számára érthetetlen céllal vonszolok magam után egy felmosót, vasalódeszkát, ruhaszáritót, feltételezhetően csupán azért, hogy elálljam előlük a képet. Mindenesetre hiperaktivitásom melléktermékeként nagyjából szinten tudom tartani otthonunk mérsékelt „rendfokozatát” két hivatalos takarítás között is. És persze néha próbálkozom a hangvezérléssel is, de azt többnyire rosszul időzitem és épp a tanulás, indulás, filmkezdés előtt szólok. Mindez sziszifuszi küzdelemnek tűnik? Nem az! Mert Sziszüphosznak mégiscsak adva van egy kő, jó méretes darab, az igaz, de mégsem neki kellett azt ki-, be-, el- és összepakolni, ki-, le- és felmosni. És micsoda tiszteletre méltó, eposzba illő, heroikus küzdelem az övé, összevetve a többiek számára idegesítő szöszöléssel, amit háztartásnak neveznek. ◆

DIGITAL
STAND

A Képmás digitálisan is elérhető!

- Pár kattintással azonnal olvasható, előfizethető
- Kiadványát több eszközön is elérheti
- Nem kell tárolni, virtuális könyvespolcán bármikor elérni
- Ajándékba is vásárolható

WWW.DIGITALSTAND.HU/KEPMAS